

Daniel Paul zonder twijfel
beantwoordt deze
spreuk aan een
historische waarheid
vòòr God
aan mij toekwam zò
dat het weer vandaag
grotendeels van
mij afhankelijk is
greep Hij vaak
stormachtig in de
wereldgeschiedenis
in ook de harde winter van
1870/71 die
Duitsland de
overwinning over Frankrijk
hielp behalen toont bijvoorbeeld
klaar en duidelijk
Gods handschrift
(Hij verstormt, bekijkt zijn vinger-
nagels. Uschi duikt op).
Uschi Schreber madam
zonder hanekam
Daniel Paul daar begint
het weer
Uschi Schreber Miss
de ergernis
Daniel Paul (zijn vingernagels
lakkend).
nog een leuke anekdote
asjeblijf
toen vorst Potemkin tegenover
keizerin Katharina II
naar aanleiding van haar reis door
zijn verlaten land een
bloeiend landschap
wou voortoveren
wat deed hij de
sluwe vos hij
stapelde langs
de reisroute
theaterkoulissen op
dat wil zeggen
liet zulke
idiote koulissen
opstellen of
Katharina II ook
door deze dwaasheid
om de tuin geleid
werd is me jammer genoeg
niet bekend
(Uschi verdwijnt).
Daniel Paul werd opgenomen
(Daniel Paul verstormt. Marie-Hélène
verschijnt).
Marie-Hélène laat mij misschien
je poesje eens zien
Daniel Paul natuurlijk weet ik dat
het socialisme een
uitwas aan het
gezonde volkslichaam
betekende en
Marie-Hélène of waarom niet
een mooie tiet
Daniel Paul uit eigen ervaring
is me bekend dat
een arische maag
beter functioneert
dan een jodenmaag
heeft toch
Flechsig zich vaak
niet geschaamd mij
mijn eigen maag
weg te nemen en
door een minderwaardige
jodenmaag te
vervangen en
ik denk dat men
zich toch meer
dan genoeg van het
onberispelijke funktioneren
van mijn geheugen
heeft kunnen overtuigen
of moet ik
in herhaling vallen
(Marie-Hélène verdwijnt).

Daniel Paul werd opgenomen
eindelijk
absurd zoals God
ononderbroken mijn
verstand onderzocht daarbij
Hij zelf schijnt zoals men
aan de vogels ziet
die Hij voortdurend
in mijn kamer tovert
God schijnt tot
mussenhersens
verschrompeld te zijn
(Hij bekijkt zijn handen).
hoe teer
alles heel
vrouwelijk mijn
hele lichaam een
vat voor
de wellust van het
universum
(Hij verstormt. Uschi verschijnt).
Uschi Schrebertje je
bent mijn mus
bèh bèh bèh
Daniel Paul alweer dat
idiote kanariepietje
vaak zijn ze wel
heel amusant
nieuwsgierig en
wellustig ik
heb die
hele ganzenroep
gedoopt
juist
Uschi
(Daniel Paul grijnst als een kind).
Uschi Schrebertje je
bent mijn schat
mèh mèh mèh
(Daniel Paul gooit een stuk schmink
naar haar).
Daniel Paul maar je hebt
lijkenvergif tussen
je benen dat
weet ik precies
ik zou me door jou
moeten laten vangen
omdat God aan
mijn wellust
kleeft dus
Uschi
verdwijnt
gscht
heb je het gehoord
gscht Uschi
gscht
(Hij verjaagdt Uschi).
kwijlt me die
domme God de
oren vol met
Zijn idiote
gevlugelde woorden
Chinezendom in plaats
van Jesum Christum
de onzin komt als
laatste mode
stijfsbenig in
de pas aan
maar
elke onzin
heft zichzelf op
dus ook God
(Hij begint voor de spiegel zijn
gezicht te schminken. Marie-Hélène
verschijnt).
Marie-Hélène de president spreekt
lief
zijn presidentje aan
blijf zitten je moet echt niet staan
Daniel Paul jij kleine
geile deugniet
gscht
Marie-Hélène
hou je bek
geen middel is voor
God te dwaas om

tegen zijn ondergang
in mijn wellust
te bevechten nauwelijks
zwijg ik
of Hij tovert een
dwaze kip om
me te verhinderen
mijn vrouwelijkheid
te verzorgen
(Uschi verschijnt).
Uschi lief is het Schreber-nonnetje
in haar bruidsjaponnetje
Marie-Hélène dat ons juist dat doet
begeren
wat wegsteekt onder de kleren
(Daniel Paul negeert de meisjes).
Daniel Paul dom is
het gevogelte
had ik niet reeds
honderd keer geprobeerd hen de
kategorische imperatief van het
verstand te verklaren
allemaal zonder sukses
ze snappen hem niet de
imperatief die
van mij verlangt dat
ik de mij te wachten staande
ontmanning met al mijn
krachten bevordere want
ik ben de verlosser
van de wereld die
volgens een in de
wereldorde
ingebouwde tendens
moet ontmand worden
ik heb dus de verzorging
van de vrouwelijkheid
uit plichtbewustzijn in mijn
vaandel geschreven
(hij verstormt)
Uschi met schmink en poeder
lokt dit loeder
Marie-Hélène deze krolse beer
verleidt zelfs God de Heer
(Daniel Paul begeert de meisjes).
Daniel Paul slechts woorden en
wellust doen
God verstormen als
ik spreek is het
stil rond mij en
als de lust me
kosmisch overmant
wordt het in het
hele universum
doodstil en
slechts in dit
grenzeloze zwijgen
is er plaats voor
mijn
mijn vrouwelijkheid
(Daniel Paul is klaar met schminken
en begint met de lippenstift vrou-
welijke geslachtsdelen op de spiegel
te tekenen. Hij ziet de meisjes
nu helemaal niet meer).
Marie-Hélène waar is je piemel
wellicht in de hemel
Uschi vogel jezelf maar blut
in je bloedeigen kut
(De meisjes verdwijnen beledigd).
Daniel Paul ik heb eens en
voorgoed de
gespleten God
herkend ik
heb de
bloedige val in de
hemel genoemd
Ariman en Ormuzd
voorste en
achterste God en
de ontzetting verloor
haar gezicht
Flechsig en
zijn beulsknechten
verbleken terwijl
ik zeker

mijn hart trilt
drempeelvrees
God zal me
volgens de wereldorde
moeten neuken
ik die
met
mezelf verenigd
vrouw ben met
wijdopen lijf
klaar voor
Zijn stoten o
ik godgeneukt varken
(Daniel Paul verstormt. Hij draait
zich om en bekijkt, het hoofd tus-
sen de benen, onbeweeglijk zijn gat
in de spiegel. De meisjes steken
kort hun hoofd door het gordijn
en verdwijnen dan weer meteen. Na
een poosje gaat de spiegel onhoog.
Tegelijkertijd gaat het gordijn
open).

Zevende scene De Tuin der Verbeeldingen

1.
(Volle zomer in de periode rond de
eeuwwisseling. Tuin van het gesticht
Sonnenstein die echter tot een ruim
aangelegde volkstuin vervreemd is en
die zich over het hele toneel
uitsprekt. Stralend blauwe hemel. In
het klare, zomerse namiddaglicht
zien we ontelbare perceeltjes, huisjes
en hutjes. We herkennen ook
tuinkabouters en miniatuurkas-
teeltjes. Een modeltreintje rijdt
voortdurend tussen de tuintjes rond.
Waarheen je ook kijkt: overal
domineert dezelfde verklein-senti-
mentaliteit. In deze tuin is gewoon
alles een beetje te klein, wat tot
gevolg heeft dat de mensen er groter
schijnen dan normaal.
Een tuinier met een stootkar steekt
de scene over.
Links achteraan zit een heer in een
ligstoel met een zonnenscherm. Hij
draagt een elegant wit zomerpak.
Het is Sigmund Freud. Hij leest in
een boek, neemt af en toe een
notitie, drinkt zijn namiddagkoffie,
die op een tafeltje naast hem staat.
Van tijd tot tijd ritselen Marie-
Hélène en Uschi in de struiken.
We zien rare gestalten, patiënten van
de inrichting, op hun eentje
wandelen.
In een nogal opvallend tuintje zit
Daniel Gustav in een rieten stoel. Hij
is onopvallend gekleed.
Als het gordijn opengaat, blijft
Daniel Paul nog een ogenblik in de
houding staan die hij op het einde
van de zesde scene had aangenomen.
Dan trekt hij vlug zijn mantel aan).
Daniel Gustav jij hebt ze zeker
niet alle vijf
(Hij maakt het vogelteken (gekken-
teken) tegen Daniel Paul).
Daniel Paul vind je jezelf
geestig
(Daniel Gustav zwijgt).
Daniel Paul dus vind je jezelf
tragisch
(Daniel Gustav zwijgt).
Daniel Paul persoonlijk vind
ik je zo langzamerhand
enerverend en
ordinair
Daniel Gustav wat zou
vader zeggen als
hij jouw
losbandigheid hier